

Contact blad

Colofon

Het *Contactblad* is een uitgave van Johanniter Hulpverlening. Het tijdschrift wordt verspreid onder alle vrijwilligers en andere betrokkenen van Johanniter Hulpverlening. Het *Contactblad* verschijnt drie keer per jaar.

Redactie

Fleur de Beaufort, Joke Bos-Sinoo, Katinka Kersting, Nies Molkenboer-van den Brandeler, Jan Schutte

Bijdragen

Iedereen is van harte uitgenodigd mee te denken over interessante of zinvolle artikelen in het tijdschrift. We verzoeken u echter niet zomaar kopij in te zenden, maar vooraf even contact op te nemen met de redactie.

Contact

Voor alle zaken betreffende de inhoud van het tijdschrift kunt u contact opnemen met Katinka Kersting.
T 070 – 364 9920
E kersting@johanniter.nl

Fotografie

Diverse vrijwilligers

Vormgeving

www.makingwaves.nl

Druk

De Hoop Grafisch Centrum, Dordrecht

Johanniter Hulpverlening

Lange Voorhout 48, 2514 EG Den Haag
T 070 – 364 9920
F 070 – 356 1137
E info@johanniter.nl
W www.johanniter.nl
Bankrekening: NL38 ABNA 0258538147

Johanniter Hulpverlening biedt hulp en zorg aan mensen die door ziekte, een handicap, ouderdom of sociale omstandigheden in een afhankelijke positie verkeren. Duizenden vrijwilligers, verspreid door Nederland, zetten zich hiervoor in. Zij zijn actief in zorgcentra, inloophuizen, hospita en bij onze vakantieactiviteiten. Ons doel is mensen plezier te geven en leed te verzachten.

Van de redactie

Beste lezers,

Wij bevinden ons midden in de adventtijd. Buiten wordt het steeds vroeger donker, binnen steken we elke week een nieuwe kaars aan. In de christelijke traditie is dit de aanloopperiode naar het kerstfeest; het herdenken van de geboorte van Jezus en een voorbereiding op zijn wederkomst. Maar ook buiten de kerkelijke context is het een tijd van vreugde, hoop en bezinning. Je ziet dit terug in de lichtjes in de straten, de kerstmarkten en -concerten, het samenkomen in familiekring.

Geborgenheid, licht en warmte; voor velen is dit niet vanzelfsprekend. Het hoort óók bij deze tijd van het jaar om daar bij stil te staan. Bij het samenstellen van dit nummer waren we het er al snel over eens dat we aandacht wilden besteden aan het thema vluchtelingen. Het ‘probleem’ is bekend, maar wat wij vooral wilden belichten, is hoe mensen zich in zetten om te helpen. In de artikelen ‘Gluren bij de bure’ en ‘Internationaal’ leest u hoe.

Wie had kunnen denken dat de vluchtelingencrisis overschaduwd zou worden door de gebeurtenissen in Parijs? Ineens voelden wij ons in Europa zélf bedreigd. Ongeloof, verwarring, chaos. Van hulpverlener naar slachtoffer.

Eigenlijk is het dit gegeven waar het bij Johanniter Hulpverlening om draait; het besef dat voorrechten geen rechten zijn en van daaruit te handelen. Wat is er mooier dan iemand bij te staan als je dat kúnt. En wat is er mooier dan steun te ontvangen als je dat nodig hebt. Soms draaien de rollen om, soms worden we getroffen door ellende, soms weten wij niet waar we het antwoord moeten zoeken... Dan is het belangrijk te voelen dat je niet alleen bent.

U als vrijwilliger speelt hierin een belangrijke rol. Niet alles is ‘op te lossen’. Maar er voor een ander zijn en delen in vreugde kan altijd. In dit *Contactblad* weer vele voorbeelden daarvan. Veel dank!

Laten wij vertrouwen hebben in de belofte van Kerstmis, in onszelf, in de toekomst. Wij wensen u mooie feestdagen!

KATINKA KERSTING

Inhoudsopgave

Gluren bij de bure

Deze keer nemen we eens een kijkje bij Het Nederlandse Rode Kruis. Hoe zetten zij vrijwilligers in bij de opvang van vluchtelingen in Nederland?

Premieplan: gewoon doen!

Al eerder hebben we aandacht besteed aan het Premieplan. Dit is een initiatief van een aantal vermogensfondsen dat kleine activiteiten en projecten voor het welzijn van ouderen financieel ondersteunt. Alle Johanniter hulpgroepen kunnen hiervan gebruik maken. Gewoon doen!

Van twee kanten

De vrijwilligers van Johanniter Hulpverlening zetten zich in voor hun medemens. Naast elk verhaal van een vrijwilliger kun je dus het verhaal zetten van iemand voor wie deze vrijwilliger zich inzet. Nies Molkenboer bracht een bezoek aan Soloplus in Ede.

En verder

4 Even voorstellen • 5 Gedicht • 12 Internationaal • 15 Puzzel • 17 Najaarsdag • 18 Verhuizen... • 20 ‘Oud worden in de praktijk’ • 22 Korte berichten • 23 Agenda / Spelduitreikingen • 24 In contact met

➤ Even voorstellen

*Op het kantoor van Johanniter Hulpverlening hebben we twee nieuwe collega's: **Monique van Groeningen** en **Albert Star Busmann**. Beiden houden zich bezig met de vakantieweken en doen daarnaast nog een paar andere werkzaamheden. Hieronder stellen zij zich aan u voor.*

Monique: Per 1 november ben ik bij Johanniter Hulpverlening begonnen. Ik heb een dubbele taak: deels ben ik kantoorcoördinator, deels ga ik mij bezighouden met de vakantieweken, en dan vooral met de beleidsmatige kant. De maatschappij verandert, de doelgroep verandert, de wetgeving verandert. Hoe en op welke fronten bewegen wij bij het organiseren van de vakantieweken daar in mee? Dit is echt een vraagstuk dat bij mij past. Ik breng al jaren met veel plezier mensen en organisaties in beweging. Aanvankelijk deed ik dit als fysio-therapeut, later als manager binnen verschillende branches waaronder de zorg en de kinderopvang. En nu dus bij Johanniter Hulpverlening. Een rode draad hierin is mijn interesse in het welzijn van mensen. Of het nu om de mensen binnen de organisatie gaat

of om de doelgroep die je bedient. Ik mag me nu met beide bezighouden: met het team op kantoor en met de gasten en de vrijwilligers van de vakantieweken. Dat spreekt mij enorm aan. Mijn insteek is altijd dat je plezier moet hebben in wat je doet. Als je een groot deel van je leven op het werk doorbrengt, moet je dáár plezier in hebben. Als je niet zonder zorg met vakantie kunt, moeten er alternatieven zijn zodat je toch een fijne vakantie hebt. En natuurlijk vind ik het ook belangrijk dat de vrijwilligers plezier hebben in wat zij doen. Met dat alles ga ik mij dus bezighouden. En daar heb ik heel veel zin in. Ik ben heel blij dat ik mijn kennis en ervaringen in kan zetten bij Johanniter Hulpverlening om samen met alle betrokkenen de mooie doelen van deze organisatie te realiseren!

Albert: In juli ben ik hier komen werken. In eerste instantie om Georgea, die onder andere het office-management doet, te ondersteunen, want het kantoor was tijdelijk onderbezet. Die tijdelijke aanstelling is nu verlengd. Ik houd me voornamelijk bezig met de praktische organisatie van de vakantieweken. En daarnaast ben ik het eerste aanspreekpunt als mensen ons bellen. Eerder werkte ik bij een huiswerkinstituut waar ik kinderen begeleidde en planningen met ze maakte om ze te helpen goede resultaten te halen op school. Waar nodig had ik daarnaast contacten met ouders en school. Dit werk doe ik nog steeds, maar dan op kleinere schaal in een eigen bedrijfje. Hoewel de doelgroep anders is, lijkt het werk voor de vakantieweken er toch op. Het gaat erom iets goed te organiseren zodat je je doel bereikt. Daar zet ik me graag voor in. Bij Johanniter Hulpverlening is dat dus ervoor zorgen dat de vakantieweken goed verlopen, dat mensen een fijne vakantie hebben. De gasten die mee gaan hebben vaak niet zo heel veel leuke dingen meer om uit te kiezen. Als ze dan met vakantie gaan, vind ik het belangrijk dat alles goed georganiseerd is. Dus bel vooral als iets niet duidelijk is, of iets niet goed loopt, dan probeer ik er meteen iets aan te doen. Of ik zorg ervoor dat een van mijn collega's er mee aan de slag gaat. ➤

KATINKA KERSTING

Albert Star Busmann en Monique van Groeningen

➤ Gedicht

*Wat ieder mens ten diepste zoekt is geluk en vrede.
Dat is de drijfveer achter al ons handelen en gedrag.*

*We zijn echter ingesteld om het geluk te zoeken
in alle richtingen, behalve de juiste.*

*We richten het vizier op dingen buiten onszelf;
op relaties, bezittingen, prestaties en bijzondere ervaringen.*

*De ontdekking dat de oorsprong van geluk en vrede
in onszelf besloten ligt en altijd toegankelijk is,
dat is de grootste ontdekking die we als mens kunnen maken.*

Een gelukkig en vredig kerstfeest! ➤

(VRIJ NAAR NIN SHENG)

Deze keer nemen we eens een kijkje bij Het Nederlandse Rode Kruis. Hoe zetten zij vrijwilligers in bij de opvang van vluchtelingen in Nederland?

➤ Het Nederlandse Rode Kruis

Net zoals wij acht kernwoorden hebben, heeft het Rode Kruis zeven grondbeginselen waaraan de werkzaamheden worden opgehangen, te weten: menslievendheid, vrijwilligheid, neutraliteit, onpartijdigheid, onafhankelijkheid, eenheid en algemeenheid of universaliteit. Met oog op de enorme stroom vluchtelingen die ons land binnenkomt, zou menslievendheid in deze dagen met een hoofdletter 'M' geschreven moeten worden. Daarom nemen we graag een kijkje bij deze grote zusterorganisatie, opgericht in 1864 en wereldwijd opererend in 186 landen. Wij zijn met name geïnteresseerd in de manier waarop vrijwilligers van het Rode Kruis hun bijdrage leveren aan de eerste opvang van verdrevenen uit het Midden-Oosten, Afrikaanse landen en oorlogsgebieden elders in de wereld. Hiervoor brachten wij een bezoek aan de afdeling Utrecht.

COA

Na een telefoontje met de publiciteitsmedewerkster van NRK-Utrecht, Sandra Dhondt, krijg ik al snel groen licht voor een gesprek met een of meer vrijwilligers, mits ik er geen bezwaar tegen heb, dat die vrijwilligers ondertussen hun 'handen laten wapperen'. Dat dat nodig is, daar kom ik snel genoeg achter. De ontvangst door de coördinator voor de goederenstromen, Hanneke Verweij, met een kopje koffie in de

kantine van het Rode Kruis-gebouw is gezellig maar kort, want de organisatie staat bol van de drukke werkzaamheden. Kleding, goederen en wat dies meer zij, worden gesorteerd voor de negen opvangcentra in de regio Utrecht die door het Centraal Orgaan Asielzoekers (COA) zijn aangewezen.

Een enorme goederenstroom

Hoe komt het Rode Kruis aan al die goederen? Betrokken Nederlanders overspoelen het Rode Kruis werkelijk met van alles wat nodig is voor de eerste levensbehoeften van de vluchtelingen, van wie velen hier aankomen met alleen de kleding die ze aan hebben. Velen komen uit warme landen in het Midden-Oosten als Syrië, Irak en uit de hoorn van Afrika als Eritrea en Somalië, en zijn helemaal niet gekleed op de koude omstandigheden die zich hier kunnen voordoen. In dit jaargetijde nog op teenslippers rondlopen is niet zo bevorderlijk voor de gezondheid. Coördinator Hanneke Verweij neemt me mee naar de grote hal van de Rode Kruis-ambulances waar een vijftiental vrijwilligers druk bezig is kleding- en welkomstpakketten, zoals door het COA gevraagd, samen te stellen. De gesprekken met Miriam Tielen en Saskia Gervink en later met de Zwitser Kristijan Gucanin, alle drie studierend aan de Universiteit Utrecht, gaan dus tussen de drukke werkzaamheden door.

Welkomstpakketten

De drie vertellen zich met enthousiasme in te zetten om hun medemensen, die door erbarmelijke oorlogs- en barre levensomstandigheden genooddaakt waren hun land te ontvluchten, hier hartelijk te verwelkomen. Ze zorgen er mede voor, dat de ontheemden hier behoorlijk gekleed en gevoed worden. Miriam, Saskia en Kristijan, hun collega-vrijwilligers en natuurlijk het vaste team van het Rode Kruis Utrecht vinden het van wezenlijk belang, dat de vluchtelingen, vaak toch het

Miriam Tielen en Kristijan Gucanin

Hanneke Verweij en vrijwilligers

slachtoffer van gewetenloze mensenhandelaars, zich naast welkom, ook geaccepteerd voelen. Dat is hun motivatie!

Sorteren

Elke vluchteling die in Utrecht en omgeving aankomt, ontvangt een welkomstpakket en een kledingpakket met spullen die zijn ingezameld door de Utrechtse bevolking. Hoe organiseer je nou een enorme toestroom van goederen, die ook nog snel zijn weg moet vinden naar de verschillende opvangcentra? Kleding wordt eerst goed uitgezocht. Er zitten soms merkwaardige dingen tussen, die worden beoordeeld op bruikbaarheid. In de eerste plaats moet de kleding schoon zijn en niet kapot. Wat hier niet aan voldoet, wordt eruit gehaald en apart verzameld. De opbrengst van de verkoop van dit textiel komt via giro 6868 ook weer ten goede aan de vluchtelingenhulp van het Rode Kruis.

Distribueren

Goede, draagbare kleding wordt gesorteerd op soort. Om er een aantal te noemen: kleding, ondergoed, schoenen, voor vrouwen, mannen en kinderen en in het bijzonder winterschoeisel, truien, jassen, handschoenen, dassen. Alles wordt met de hand uitgepakt, gesorteerd, waarop de door het COA gewenste kledingpakketten samengesteld worden. Gelet op de toestroom van asielzoekers moet dit snel gebeuren. Deze grote hal van het Rode Kruis staat tot de nok toe vol met aangeleverde zakken en even grote stapels met kleding die al is uitgezocht. Voeg daarbij de omstandigheid, dat de ambulances bij nood op elk moment van de dag moeten

kunnen uitrukken en je hebt een beeld van de enorme logistieke operatie die het Rode Kruis-team met zijn talrijke vrijwilligers elke dag weer wacht.

Het Rode Kruis helpt!

Door dit bezoek heb ik met eigen ogen gezien dat aan de zeven grondbeginselen van het Rode Kruis met deze (en andere) opgaven wereldwijd (universaliteit) meer dan wordt voldaan. Immers menslievendheid en vrijwilligheid staan voorop, de neutraliteit en onpartijdigheid maken, dat deze organisatie iedereen kan en gelegaliseerd (wettelijk beschermde symbolen!) mag helpen in nood-situaties en dat men als eenheid onafhankelijk kan opereren. Ik was onder de indruk van de belangeloze inzet van de Rode Kruis-medewerkers en de vrijwilligers bij deze belangrijke taak, die in relatief korte tijd zoveel man/vrouwkracht en inzet vraagt. Ik vond het heel leuk te zien dat ook jonge mensen zich hiervoor op vrijwillige basis willen inzetten. ➔

JAN SCHUTTE

Saskia Gervink

➤ Premieplan: gewoon doen!

Al eerder hebben we aandacht besteed aan het Premieplan.

Dit is een initiatief van een aantal vermogensfondsen dat

kleine activiteiten en projecten voor het welzijn van ouderen

financieel ondersteunt. Alle Johanniter hulpgroepen kunnen

hiervan gebruik maken. Gewoon doen!

Het doel van het Premieplan is tweeledig: aan de ene kant het welzijn van ouderen onder de aandacht brengen, aan de andere kant concreet iets voor die ouderen doen. Het Premieplan ondersteunt dit door de opbrengst van een lokale geldinzamelingsactie te verdubbelen. Dus als de actie € 1.500 oplevert, wordt dit door het Premieplan aangevuld tot € 3.000. Om hiervoor in aanmerking te komen moet er wel aan een aantal voorwaarden worden voldaan. We zetten het nog eens op een rijtje.

Het doel

Het doel, dus datgene waaraan de opbrengst besteed gaat worden, moet van te voren worden vastgesteld. Dit kan een activiteit zijn, bijvoorbeeld

een dagje uit of een BBQ, of iets materieels, zoals een duofiets. Maar natuurlijk is er veel meer mogelijk. Het belangrijkste is dat het gericht is op ouderen en dat het echt iets toevoegt aan hun leven. Nieuwe gordijnen in het verzorgingshuis is bijvoorbeeld een minder geschikt doel omdat dit in feite onder de verantwoordelijkheid van de zorginstelling valt en iets is wat er gewoon hoort te zijn.

De geldinzamelingsactie

Er zijn talloze mogelijkheden om geld in te zamelen. Bijvoorbeeld een markt, het verkopen van oliebollen aan bezoekers van een zorginstelling, een sponsorloop, de verkoop van zelfgemaakte spulletjes. Belangrijk is wel dat bij de inzamelingsactie duidelijk de bestemming vermeld wordt. Bij voorkeur is het een actieve en vernieuwende actie, met veel contact met 'het publiek'. Want, zoals gezegd, het doel van het Premieplan is óók om mensen bewust te maken van de kwetsbare positie van veel ouderen. Uiteraard kan ook de doelgroep zelf ingezet worden tijdens de actie, bijvoorbeeld door achter een kraampje op een markt te staan. Daarnaast is het geen enkel probleem als u mensen buiten uw eigen vrijwilligersgroep – bijvoorbeeld kinderen, burens, familieleden – bij de geldinzameling betrekt. Hoe breder de actie gedragen wordt, hoe beter.

Donaties

Het Premieplan richt zich in eerste instantie op actieve geldinzamelingsacties. Donaties en collectes vallen hier in principe niet onder, maar soms komen deze opbrengsten toch in aanmerking voor het Premieplan. In dat geval wordt 50 procent van het bedrag verdubbeld. Wij informeren u graag over de voorwaarden.

De procedure

Stel, u wilt meedoen aan het Premieplan. U heeft een mooie bestemming bedacht en ook een leuk idee om daarvoor geld in te zamelen. Wat moet u dan doen? Via www.premieplan.com kunt u online een aanvraag doen voor het Premieplan. Doe dit

minimaal vier weken voor u de inzamelingsactie wilt houden! U heeft de volgende gegevens nodig:

- Naam en KvK-nummer van uw organisatie
- Een omschrijving van de geldinzamelactie
- Een begroting van de geldinzamelactie (welke kosten komen er bij kijken en wat is de verwachte opbrengst?)
- Een omschrijving van het doel
- Een begroting van het doel

Nadat u uw aanvraag hebt verstuurd, wordt deze door Johanniter Hulpverlening beoordeeld. Als er nog informatie ontbreekt, of de actie of het doel niet helemaal aan de voorwaarden voldoet, dan nemen wij contact met u op. Is de aanvraag eenmaal goedgekeurd, dan kunt u aan de slag met uw inzamelingsactie. Als deze achter de rug is, schrijft u een kort verslag. Vervolgens kunt u de verdubbelingspremie aanvragen, die u kort daarna krijgt uitbetaald. Nu kunt u het geld besteden aan het doel dat u van te voren had bedacht.

Financieel

Het Premieplan vergoedt opbrengsten tot 2.000 euro. Bedragen daarboven worden niet verdub-

beld. U krijgt ook niet meer vergoed dan u van te voren bij de begroting heeft aangegeven. Dus stel, u verwacht € 500 op te halen met de oliebollenactie, maar het blijkt een onverwacht succes en het brengt € 1000 in het laatje... Dan verdubbelt het Premieplan toch het bedrag dat u had aangevraagd, € 500 dus. Wees dus niet te voorzichtig bij de begroting! En houdt er ook rekening mee dat het doel maximaal € 7.000 mag kosten. Het Premieplan richt zich nadrukkelijk op kleine projecten.

Hulp

Een aanvraag doen bij het Premieplan is niet moeilijk en het wordt nog gemakkelijker dan het al was. Maar wij kunnen nu ons goed voorstellen dat niet alles meteen duidelijk is. Schroom dus niet om contact met ons kantoor op te nemen. Wij loodsen u graag door het proces. Ook als u wel belangstelling heeft om mee te doen met het Premieplan, maar nog niet zeker bent over het doel en de actie, denken wij graag met u mee. Probeer het gewoon! Het geld is er, de fondsen willen graag dat er gebruik van gemaakt wordt, jammer om te laten liggen! ➤

KATINKA KERSTING

De vrijwilligers van Johanniter Hulpverlening zetten zich in voor hun medemens. Naast elk verhaal van een vrijwilliger kun je dus het verhaal zetten van iemand voor wie deze vrijwilliger zich inzet. Dat doen we in deze rubriek. Dit keer bracht Nies Molkenboer een bezoek aan Soloplus in Ede.

Soloplus

Soloplus is een bijzondere woongemeenschap waarvan ik graag eerst iets vertel over de ontstaans-geschiedenis. Jarenlang was er een mogelijkheid tot crisisopvang in Het Johanniter Opvanghuis in Bennekom. Sinds twee jaar is dit vervangen door de Crisisopvang in Ede. Hier kan een cliënt maximaal drie maanden verblijven. Echter, niet iedereen heeft na die periode alles weer op de rails. Als je vereenzaming wil voorkomen, moet er een soort vervolgo-pvang aangeboden worden. Daaruit is het idee van Soloplus ontstaan. Het is een initiatief van de Johanniter Orde dat al in 1996 van start is gegaan.

Wat is Soloplus?

Soloplus bestaat uit 24 appartementen én een ontmoetingsruimte voor sociale contacten. De bewoners wonen geheel zelfstandig in de appartementen en huren deze ook zelf van de woningbouwvereniging. De ontmoetingsruimte is een gezellige grote woonkamer (met keuken) waar bewoners vier keer per week 's avonds en één keer per week 's morgens bijeen komen. Op één van die avonden wordt er gezamenlijk gegeten. Er zijn altijd twee vrijwilligers aanwezig die activiteiten organiseren of het gezellig

samenzijn stimuleren. Soloplus is bedoeld voor mensen die zelf weinig sociale contacten hebben, maar wel behoefte hebben aan een informele, sociale omgeving en een veilige thuissituatie. Bij aanmelding moet je tussen de 30 en 55 jaar oud zijn en zelfstandig kunnen wonen. Daarnaast is een indicatie vanuit de WMO nodig (voorheen was dit een CIZ-indicatie). Soloplus is niet bedoeld voor mensen met verslavingsproblemen en evenmin geschikt bij acute psychiatrische problematiek.

Bewoner

Voorafgaand aan de avondbijeenkomst heb ik een afspraak met Gert van Bokhorst (vrijwilliger) en Co Borgers (bewoner). Beiden hebben een vracht aan ervaring; Gert is al elf jaar aan Soloplus verbonden en Co woont er nu ruim tien jaar. Co heeft een vlotte gezellige babbel over zich en vertelt dat zij hier al die jaren naar tevredenheid woont. Soloplus is ondergebracht in een flatgebouw en elk appartement heeft een apart balkon met ruimte voor planten en wat stoelen. 's Zomers zou Co graag de beschikking hebben over een tuin, maar dat zit er helaas niet in. Gelukkig heeft zij vele bezigheden waardoor ze genoeg buiten komt. Haar grote liefde is de kinderboerderij waar zij veel als vrijwilliger aanwezig is en waar ze assisteert bij het voederen van dieren. Ook helpt zij bij de Stichting Welzijn Ouderen tijdens de bingo en doet ze andere lichte werkzaamheden. Verder helpt Co met de schoonmaak van de ontmoetingsruimte in Soloplus.

Vrijwilliger

Gert is één avond per week aanwezig in Soloplus. Wat wordt er zoal georganiseerd op zo'n avond? Er wordt koffie (of thee) geschonken, er worden spelletjes gedaan, er zijn groeps gesprekken en soms een kort onderhoud onder vier ogen als daar behoefte aan is. Als je bij Soloplus komt wonen, wordt verondersteld dat je meedoet aan de wekelijkse activiteiten. De bewoner heeft zich tenslotte

aangemeld omdat hij behoefte heeft aan sociale contacten en een veilig 'thuis-gevoel'. De vrijwilliger zorgt voor een plezierige en huiselijke sfeer. Als ik Gert vraag waarom hij hieraan meedoet, blijkt dat vanwege zijn grote maatschappelijke betrokkenheid te zijn. Na een periode in het bedrijfsleven was hij jarenlang met veel plezier werkzaam in het onderwijs (MBO). Voorwaar geen eenvoudige opgave, lijkt mij. Gert vertelt dat hij na een oproep in het *Kerkenblad* geattendeerd werd op Soloplus waar men vrijwilligers zoekt. Hij meldde zich aan en heeft daar na al die jaren nog beslist geen spijt van.

Mannen en vrouwen

Gezien de verdeling van mannen (iets meer) en vrouwen in de bewonersgroep van Soloplus, is het ook heel plezierig eenzelfde gelijke verdeling tussen manlijke en vrouwelijke vrijwilligers te hebben. En dat lukt prima, tot nu toe. Maar de zoektocht naar nieuwe vrijwilligers blijft natuurlijk doorgaan. Gert schat in dat een oproep via het Diaconaal Platform of het *Kerkenblad* voorlopig wel succesvol zal blijven. Bovendien heeft de gemeente onlangs een aanzet gegeven tot een soort markt voor alle instanties die vrijwilligers hopen te vinden. Gezamenlijk optreden kan stimulerend werken en je bereikt een grotere groep.

Een diner voor meer dan twee

Eénmaal per week wordt er dus gezamenlijk gegeten. Een aparte kookgroep neemt hierin het voortouw. De 'kok' doet de inkopen, een andere vrijwilliger assisteert en de bewoners moeten zich van te voren aanmelden. Meestal zijn er zo'n twaalf 'mee-eters', vertelt Co enthousiast. Er wordt veel zorg besteed aan de voorbereiding, het tafeldekken en het sfeervol opdienen van de gerechten. 'Je hebt echt 't idee dat je uit eten gaat, een drie-gangen maaltijd voor de prijs van € 3' gaat Co verder. De bewoners moeten eigenlijk allemaal rondkomen van een uitkering en dan moet je dus goed op de kleintjes letten. Tijdens deze maaltijd hebben de bewoners geen corvee maar het wordt natuurlijk gewaardeerd als ze even helpen met het stapelen van de borden. Deze gezamenlijk maaltijden vinden ook plaats op de feestdagen zoals Kerst, Nieuwjaar en Pasen; veelal 'lange' dagen voor de bewoners van Soloplus. Op zomerse dagen worden er ook enkele sportieve activiteiten georganiseerd. Een mooie wandel- of fietstocht in plaats van een avondbijeenkomst. Voor alle

zekerheid beginnen ze dan wel ruim een uur eerder want anders wordt 't snel een nachtelijke speurtocht en dat is niet de bedoeling.

Samenwonen

Hoe pakt dat uit met 24 bewoners onder één dak? Heeft iedereen een dagbesteding of werk? Hoe gaan ze om met onderlinge problemen? Hoe staat 't met de sociale controle? Blijft alles pais en vree? Kennelijk is er een goede formule gevonden in Soloplus. De meeste bewoners wonen er al jaren en dus is er relatief weinig doorstroming. Als er een appartement beschikbaar komt, dan gaan cliënten van de Crisisopvang vóór. De toelatingseisen blijven natuurlijk van toepassing en de WMO-indicatie blijft een vereiste. Eventuele problemen onderling kunnen besproken worden met de coördinator die twee keer per week bereikbaar is of soms (kortstondig) met een vrijwilliger tijdens de avondbijeenkomst. Bij elke bijeenkomst wordt een aanwezigheidsnotitie bijgehouden zodat er snel gereageerd kan worden als een bewoner ziek is of te lang afwezig. Ook de vrijwilligers zijn langdurig aan Soloplus verbonden en kennen de bewoners dus goed. Zij zullen daarom alert en adequaat reageren in geval van problemen.

Dagbesteding

Ik ben verrast over de grote diversiteit aan werkzaamheden die de bewoners overdag verrichten. Deze variëren van werkzaamheden in de groenvoorziening, sociale werkvoorziening, montage-werk, facilitaire dienstverlening, klassen-assistent, vrijwilligerswerk op de kinderboerderij, et cetera. Kortom: genoeg stof om 's avonds ervaringen uit te wisselen!

Heel veel dank voor jullie bijzonder hartelijke ontvangst!

NIES MOLKENBOER

Co en Gert

FOTO: JOHANNITER GERMANY / GUDRULDIN ELHAM

Vluchtelingenkamp in Afghanistan

FOTO: JOHANNITER GERMANY / ELISSA BOGOS

Voedseldistributie in Libanon

Registratie van vluchtelingen in Jordanië

FOTO: JOHANNITER GERMANY / ELISSA BOGOS

Distributie van goederen in Afghanistan

FOTO: JOHANNITER GERMANY / GUDRULDIN ELHAM

Activiteiten voor Syrische kinderen bij de Jordanees grens

FOTO: JOHANNITER GERMANY / ELISSA BOGOS

➤ Hoe JOIN-leden zich inzetten voor vluchtelingen

Niemand kan om de vluchtelingencrisis heen. We kennen de beelden van overvolle rubberbootjes en bibberende mensen op een strand. Politiek gezien is het een gevoelige kwestie. Iedereen weet dat er iets moet gebeuren, maar een echte oplossing is er vooralsnog niet. Gelukkig zijn er talloze vrijwilligers die zich inzetten om te helpen waar de nood het hoogst is. Ook een aantal van onze zusterorganisaties in Europa is op dit front actief.

FOTO: BIRTE ZEILENTIN

Opvang van vluchtelingen in Duitsland.

Johanniter International Assistance (JIA), een onderdeel van de Duitse *Johanniter Unfall Hilfe*, biedt al sinds 2002 humanitaire hulp aan vluchtelingen in Afghanistan, die vanwege geweld en armoede huis en haard verlaten hebben. Zij verblijven vaak in niet officiële vluchtelingenkampen onder doorgaans erbarmelijke omstandigheden. JIA biedt eerste hulp, levert medicijnen en voorziet in eerste levensbehoeften. Ook in Djibouti, Pakistan en Kenia biedt JIA humanitaire hulp aan talloze vluchtelingen.

Midden-Oosten

Syrische vluchtelingen krijgen hulp van JIA in Libanon en Jordanië, waar de organisatie sinds 2013 actief is. Hier zijn al 269.000 mensen geholpen door de distributie van voedsel, gebruiksartikelen en medicijnen. Dit wordt nu uitgebreid met onder andere het uitdelen van kleding en sanitaire artikelen. Met het oog op de winter worden ook matrassen en warme dekens uitgedeeld. Daarnaast biedt JIA psychosociale ondersteuning aan meer dan 2.000 vluchtelingen kinderen en hun families in Jordanië.

In eigen land

Sinds de vluchtelingencrisis in Europa losbrak, zijn ook in Duitsland zelf honderden Johanniter vrijwilligers betrokken bij vluchtelingenhulp. Ze helpen mee met het bouwen van voorzieningen voor noodopvang, vangen mensen op bij het station en verlenen medische hulp. In München bieden de Duitse Johanniters momenteel onderdak en hulp aan meer dan 5.000 vluchtelingen, met als doel te voorzien in de basisbehoeften op het gebied van veiligheid, slaapplek, eten, drinken en hygiëne. In de regio Nedersaksen arriveerden sinds begin september duizenden vluchtelingen per trein. Ook hier hielpen Johanniter vrijwilligers bij het opbouwen van noodopvang voor 2.000 mensen binnen enkele dagen.

Structurele hulp

Naast deze acute acties, ondersteunt Johanniter Unfall Hilfe talloze faciliteiten voor vluchtelingen verspreid door het land. Met vrijwilligers en professionals wordt gezorgd voor medische hulp, noodopvang en de begeleiding van alleenstaande

Op deze pagina: beelden van opvang van vluchtelingen in Duitsland.

FOTO'S: BIRTE ZEILENTIN

minderjarige asielzoekers. Op deze manier helpen de Duitse Johanniters dagelijks meer dan 25.000 vluchtelingen. Daarnaast werkt de organisatie samen met regionale overheden bij het creëren van lange termijn huisvesting, taaltraining en andere hulp bij het integratietraject.

Oostenrijk

Sinds september maakt Johanniter Oostenrijk deel uit van 'Medisch Team Wenen' dat zorg draagt voor noodopvang van vluchtelingen bij een treinstation in Wenen. Vrijwilligers hebben vijfhonderd bedden in elkaar gezet voor vluchtelingen die op aansluitende treinen wachten. In samenwerking met andere hulporganisaties biedt Johanniter Oostenrijk iedere nacht sanitaire en medische diensten.

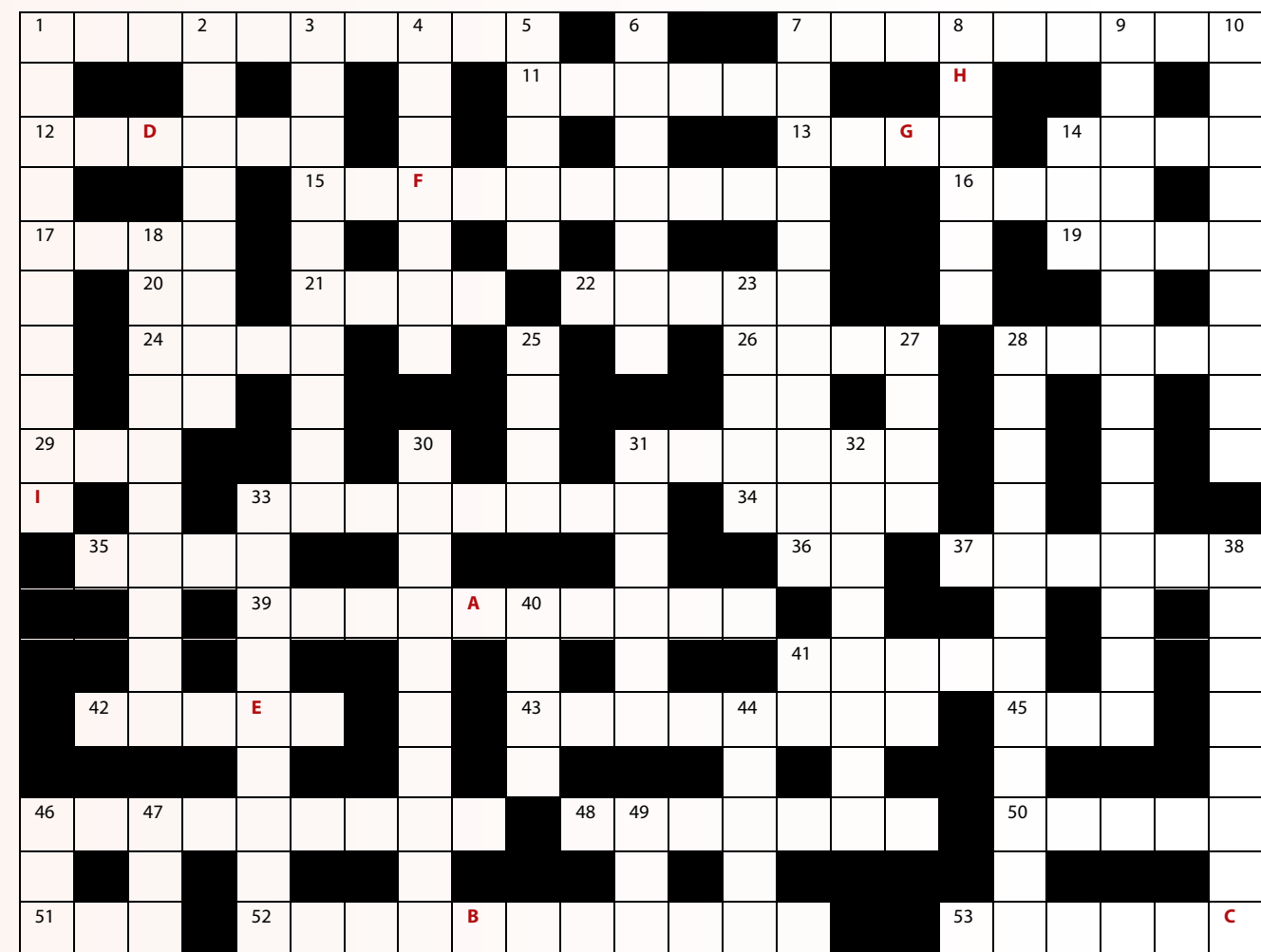
Diverse acties

In het weekend van 5 en 6 september leverden de Oostenrijkse Johanniters in samenwerking met een andere hulporganisatie met spoed medische hulp aan vluchtelingen die zich bij de grens met Hongarije bevonden. Veel vluchtelingen hadden last van blaren en schaafwonden veroorzaakt door dagenlange wandeltochten. Ook kampten velen met huiduitslag, verkoudheid en griep. Verder worden sinds half september zeventig vluchtelingen opgevangen in een leegstaand Johanniterpand in Wenen. Tot slot heeft een protestantse gemeente in Wenen haar deuren geopend voor ongeveer vijftig vluchtelingen. De Johanniters zorgen voor onderdak en medische hulp, de gemeenteleden zorgen voor voedsel.

Uitwisseling

Johanniter International stimuleert het uitwisselen van Johanniter vrijwilligers tussen verschillende landen. Chris Wyatt van *St John Ambulance* in Engeland werkte als vrijwilliger een aantal weken bij een vluchtelingenopvang van de Johanniters in Duitsland. Johanniter Engeland richt zich voornamelijk op EHBO, dus dit was voor hem een nieuwe ervaring. Chris: 'Deze ervaring heeft me veel opgeleverd. Behalve een verbetering van mijn Duits, heb ik een bijdrage kunnen leveren aan de opvang van vluchtelingen. Er zijn nieuwe vriendschappen gesloten en de banden tussen St John Ambulance en Johanniter Unfall Hilfe zijn versterkt.' 📌

PUZZEL

Horizontaal

1. beiderzijds; 7. bolognese; 11. Odysseus was koning van dit eiland; 12. moraalwetenschap; 13. telwoord; 14. meetkundig figuur; 15. van wezenlijk belang; 16. kamer (eng.); 17. formulier voor reisvergunning Verenigde Staten; 19. minderjarige; 20. Oude Testament (afk.); 21. deel van de voet; 22. lengtemaat; 24. veelgebruikte term op bijvoorbeeld type meel aan te geven; 26. dierbaar; 28. dorp in Drenthe; 29. hoedanigheid; 31. degene die een verloren object heeft weten op te sporen; 33. aardigheidje; 34. proefopname; 35. halt; 36. niet parkeren (afk.); 37. opleidingsinstituut; 39. ANP; 41. flink; 42. deel van het gewaad van een dominee of priester; 43. tuchtschool; 45. Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (afk.); 46. inwoner van Congo; 48. snelheidscontrole (populair); 50. virusziekte; 51. telwoord; 52. goedheiligman; 53. aangezicht.

Verticaal

1. iemand die veel leest; 2. tekenfilm; 3. huidige woning van het koninklijk gezin; 4. voormalige bewoners van het huidige Mexico; 5. inhoudsmaat; 6. veel besteld drankje in clubs (mv.); 7. sport; 8. beroemd computerspel uit de jaren '80; 9. zilverpapier; 10. beruchte motorclub; 14. kledingstuk; 18. het geheel; 23. hertensoort; 25. woning met één ruimte; 27. stad in Portugal; 28. loopbaan van muzikant die alleen verder gaat; 30. Christelijk feest; 31. deel van schoenen; 32. inlevingsvermogen; 33. favoriet op het menu van veel kinderen; 38. vloersoort; 40. populair schoeisel met schapenvacht; 44. binnen/intern; 46. Amerikaanse televisiezender; 47. National Football League (afk.); 49. plezier.

A	B	C	D	E	F	G	H	I
---	---	---	---	---	---	---	---	---

Stuur uw antwoord voor 15 maart 2016 naar: redactie Contactblad, Lange Voorhout 48, 2514 EG Den Haag of naar: kersting@johanniter.nl. Vergeet niet uw naam en adres te vermelden. Onder de juiste inzendingen verloten we een prachtig gebonden boek over de Johanniter Orde. De winnaar van de Puzzel van vorige keer is mevrouw C.G. van Koesveld - Klein uit Barneveld. De oplossing was: ZONTERRAS 📌

➤ Najaarsdag

Een van de vele en goede Johanniter tradities is, naast de elders gehouden Voorjaarsdag, de Najaarsdag in de Geertekerk in Utrecht. Deze bijeenkomsten hebben naast verdieping en bemoediging tot doel, dat Johanniter vrijwilligers en Ordeleden elkaar in een ongedwongen sfeer kunnen ontmoeten, kennismaken, contacten vernieuwen en ervaringen uitwisselen.

Zoals gebruikelijk wordt ons ook dit jaar een aantrekkelijk programma voorgeschoteld met een lunch, muziek, een kerkdienst en een borrel na afloop. Deze middag staat mede in het teken van het officiële afscheid van onze 'huis' dominee Casper van Dongen en de introductie van zijn opvolger dominee Rienk Lanooy.

Bezinning

Na de opening en inleiding door bestuurslid Daphne thoe Schwartzberg volgt de Dienst van Schrift en Tafel, voorgedaan door dominee Rienk

Lanooy. Zijn preek gaat over 2 Koningen 6: 8-23, een pracht verhaal over Elisa en een maaltijd, met begrippen als vrede, vertrouwen en overvloed, en die te onderhouden tegenover onvrede, onwaarheid en onmatigheid. Met het oog op de huidige situatie voor de velen die hun huis en haard moeten ontvluchten, staat het Avondmaal in het teken van 'delen' en 'openstellen' tegenover teveel naar binnen zijn gekeerd. De dienst wordt besloten met het Ordegebed.

Kernwoorden

Dominee Casper van Dongen sluit hier later op aan in zijn afscheidsrede. Op zijn eigen, gedegen onderbouwde en humoristische wijze vertelt hij ons wat de Bijbelse acht zaligsprekingen uit Matteüs 5 bedoelen. Zij zijn door hem indertijd in acht spreken vertaald, inclusief een kernwoord, bij ieder van de acht punten van het Johanniterkruis. Samen staan zij voor de identiteit van onze organisatie. Nog maar eens: hulp, troost, bescheidenheid, rechtvaardigheid, empathie, integriteit, vrede en geloof.

Herinneringen van onze dominee

Voordat hij het stokje overdraagt aan dominee Rienk Lanooy vertelt Casper van Dongen wat hem geestelijk en theologisch heeft bewogen. In vogelvucht gaat hij langs de drie ambten, diaken, ouderling

en predikant ('in hun samenspraak basis voor onze democratie') die hij in Rotterdam, Wageningen, Rossum, Baarn en Den Haag bekleedde. Daarnaast had hij nog taken voor het Wereld-Bijbelgenootschap, de laatste jaren in Leiden, en niet in de laatste plaats was hij Johanniterpastor. Nu hij afscheid van ons neemt, wil hij zich gaan wijden aan het schrijven van een hoofdlijn-samenvatting van de Bijbel, die in deze moderne snelle tijd beter leesbaar moet zijn voor de geseculariseerde mens.

'Opwekking'

Hierbij staat voor hem centraal het begrip opwekking. Dit vindt hij in de hele Bijbel terug, zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament. Ter illustratie noemt de dominee onder meer het Genesisverhaal, de 150 Psalmen, de Tien Geboden (door hem samengevat in een lied) en de ethische parallel in de acht Zaligsprekingen.

Het Wilhelmus: 15^e couplet

Tot slot van zijn betoog haalt dominee van Dongen het Wilhelmus aan als het democratisch lied van onze vrijheid en als onze band met het koningshuis, in het bijzonder het onbekende 15^e couplet, waarmee hij de Johanniter Orde en haar vrijwilligers toewenst dat zij 'God den HERE, de hoogste majesteit' blijven gehoorzamen en dienen!

Honorair pastor

Na de zegen en goede wensen voor het komende jaar voor alle vrijwilligers, Ordeleden en medewerkers is het woord aan onze Coadjutor Aernout van Citters. Hij heeft voor Casper van Dongen, naast uitgebreide loftuitingen ten afscheid voor datgene wat hij voor de Johanniters heeft betekend, nog een bijzondere verrassing. Conform artikel 19 van de reglementen van de Orde benoemt hij de dominee tot honorair pastor, wat dominee van Dongen op zijn eigen ludieke wijze aanvaardt, in de stijl van 'jullie zijn nog niet van me af, ik zal daar op gepaste wijze zeker gebruik van maken!' Als tastbaar teken van onze bijzondere erkenning overhandigt onze Coadjutor aan de vertrekkende dominee de bijzondere penning, geslagen ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de Orde.

Welkom

Na een warm welkom voor Rienk Lanooy begeven we ons naar de ontvangstruimte om de beide dominees als dank en welkom de hand te schudden en een toast uit te brengen op het succes en de goede toekomst van beide zielzorgers en het welzijn van de Johanniter vrijwilligers, medewerkers en Ordeleden! Graag stellen we onze nieuwe dominee in het volgende *Contactblad* aan u voor. ➤

JAN SCHUTTE

Casper van Dongen en Rienk Lanooy

➤ Verhuizen...

In september werd de hele wereld opgeschrikt door de foto van het verdronken Syrische jongetje op het strand van Bodrum. Met die foto van Aylan kreeg het vluchtelingendrama op de Middellandse Zee eindelijk een gezicht. Ontsnapt aan oorlogsgeweld en in het zicht van vrede en vrijheid verdronk hij, samen met zijn broertje.

Meer nog dan die foto schokten mij de bewegende beelden van dat jongetje liggend aan de vloedlijn, zeewater spoelde over hem heen. Mijn eerste impuls was schreeuwen, waarschuwen, het kind onmiddellijk van dat water wegtrekken, in bescherming nemen, te hulp schieten... Te laat voor Aylan, maar het is niet te laat voor vluchtelingen die in grote getale ons land voorlopig als het beloofde land zien, een plek waar ze veilig zijn, waar geen oorlogsgeweld is, waar hun kinderen rustig kunnen slapen, opgroeien en zich ontplooien, waar ze in harmonie kunnen leven in de hoop ooit veilig naar hun land te kunnen terugkeren.

Verdeelde reacties

Het Rode Kruis deed een oproep. Binnen enkele dagen hadden tienduizend vrijwilligers zich gemeld. Zij probeerden zich een beeld te vormen van hoe het voelt als nood je dwingt je geboortegrond, je familie en alles wat je hebt opgebouwd te verlaten en ergens terecht te komen waar mensen niet op je zitten te wachten. Ja, want onze angst om overspoeld te worden door vluchtelingen maakte dat het beeld van het verdronken jongetje al snel vervaagde. Zorgen over onze eigen toekomst staan haaks op de wil om ontheemden te helpen. Jammer genoeg blijkt men niet altijd in staat respect op te brengen voor elkaars mening.

Nederlandse beslommeringen

In deze weken was ik nauw betrokken bij een verhuizing en zag weer wat daar allemaal bij komt kijken. Naar een andere woonplaats, het mooie nieuwe huis kon nog niet worden betrokken dus voor een paar maanden naar een kleine tussenwoning. Vragen als: wat nemen we mee en wat gaat naar de opslag, moesten worden beantwoord. Ook: wat houden we, wat kopen we nieuw. Telefoon, internet, tv moest geregeld en gas, water en elektra worden overgeschreven. Verhuizer en verhuisberichten, catering, schoonmaak, inschrijven bij nieuwe gemeente, school en oppas zoeken voor de kinderen, afscheidsfeestje, housewarming party...

Op weg naar onzekerheid

Tussen alle geregeld door moest ik denken aan dat Syrische gezin, dat de boodschap kreeg dat ze nu echt weg moesten gaan omdat het anders te laat zou zijn. Hoe zij aan hun verhuizing begonnen, de allernoodzakelijkste spullen werden in een tas gepropt, de meeste spullen met herinneringen bleven achter, een enkele foto ging mee. De telefoon werd goed ingepakt, want die was zeer kostbaar, die betekende de enige band met thuis. Geen afscheid, te gevaarlijk, maar vertrokken als een dief in de nacht, je gezin moeten overgeven aan malafide mensensmokkelaars, niet weten waarheen ze je brengen en of je dat doel ooit zal bereiken. En dan eindelijk bijna veilig aan land met op dat moment als grootste wens schoon ondergoed...

Kijk naar de mens

Op 24 september zei de Paus over het vluchtelingen-vraagstuk: 'kijk niet naar de aantallen, maar kijk naar de mens, kijk hem in zijn gezicht...' De vrijwilligers bij wie het beeld van het verdronken jongetje wel op het netvlies bleef en die hun hulp aanboden, zij hebben zijn woorden begrepen. ➤

JOKE BOS

➤ 'Oud worden in de praktijk'

*Gezond oud worden, dat willen we allemaal. 'Dat is maar voor een klein deel een kwestie van geluk of goede genen', zegt arts **David van Bodegom**. 'Hoe we verouderen, wordt voor zeventig procent bepaald door leefstijl.' Maar hoe doe ik dat, wat moet ik doen en laten om dat doel te bereiken. Hoe groot is mijn invloed op het verouderingsproces? Samen met arts **Rudi Westendorp** schreef hij het boek 'Oud worden in de praktijk'. Beide heren zijn werkzaam aan de Leyden Academy, een kennisinstituut op het gebied van vitaliteit en veroudering.*

Het is bekend: bedrijven maken gebruik van de laatste psychologische inzichten en marketing om ons te veel, te vet, te zoet en te zout te laten eten. In dit boek niets over mineralen- en vitaminepillen en superfood. Sleutelwoorden in dit boek zijn 'eet niet meer dan je per dag nodig hebt' en 'beweeg zoveel als je kunt'. Het boek leert ook kritischer te kijken en te luisteren naar alles wat ons op het gebied van voeding aangeboden wordt. Zo vertelde een woordvoerder van de frisdrankindustrie onlangs op tv 'dat frisdrank voor negentig procent uit water bestaat en dat frisdrank je dus helpt om twee liter water per dag te drinken...'

Westendorp en Van Bodegom zijn ervan overtuigd dat ze als arts door hun onderzoek en publicaties

meer voor mensen kunnen doen dan in de spreekkamer. Ze vergelijken de medische wereld met de auto-industrie. Auto's zitten vol technische snuffjes die ongelukken moeten voorkomen. Artsen grijpen pas in als de patiënt ziek binnenkomt. Een heel hoog medicijngebruik is het gevolg, terwijl dit vaak door een gezonde leefstijl kan worden voorkomen.

De verantwoordelijkheid voor gezond leven wordt door de overheid bij het individu gelegd. 'Dat moet veranderen', schrijven Westendorp en Van Bodegom, 'het is tijd voor een nieuwe volksgezondheid die niet alleen kwalen bestrijdt, maar ze ook door een gezonde leefstijl probeert te voorkomen.' ●

JOKE BOS

➤ Kun je nog zingen, zing dan mee!

In ons vorige *Contactblad* vertelde ik u hoe u een bezoekje aan een oudere kunt opfleuren door samen via de tablet en Google maps een bezoekje te brengen aan plekjes met dierbare herinneringen uit het verleden. Maar ook muziek haalt bijzondere momenten uit het leven naar boven, bij jong en oud want je bent immers nooit te oud om mooie herinneringen aan muziek te hebben. Internet en

YouTube kunnen u daarbij helpen. Wanneer u op Google 'liedjes uit de oude doos' opzoekt, krijgt u een keur aan links met liedjes, rijmpjes en poësie-versjes, tekst of gezongen.

De meest uitgebreide site is wel die van www.seniorplaza.nl waar de liedjes zijn ingedeeld op categorie en op beginletter van het liedje. Luistert men liever naar popmuziek en hits uit de jaren '40, '50, '60 en jonger? Gaat de voorkeur uit naar Catharina Valente, Tom Manders als Dorus, Dean Martin, Pat Boone, Harry Belafonte, Bing Crosby en al die andere nummer 1 hitmakers? Met minimaal speurwerk is ook van hen muziek op YouTube te vinden. Met deze muziek en de verhalen die daardoor ongetwijfeld boven komen, kan menig bezoekuurtje worden gevuld. Veel plezier! 📺

JOKE BOS

➤ Spelduitreikingen Johannes Hospitium Vleuten

In het Johannes Hospitium in Vleuten werd een grote groep vrijwilligers op 24 september onderscheiden met de Johanniterspeld. Een en ander vond plaats bij de jaarlijkse feestmiddag/avond voor alle circa 125 medewerkers, onder wie staf en vrijwilligers. Restaurant De Vier Balken in het feeërieke kasteeldorp Haarzuilens bij Utrecht, had de groep uitgenodigd om het evenement daar te houden. Het was een zeer geslaagde bijeenkomst. Naar goed Johannitergebruik werden de spelden uitgereikt door een Ordelid; mevrouw Anna Melissant-van de Poll. Vooraf vertelde zij in grote lijnen de geschiedenis van de Orde en Johanniter Hulpverlening, waarbij ze speciaal inging op de verbondenheid tussen die twee instellingen

en het onmisbare werk van alle vrijwilligers. Vervolgens kregen vijftien vrijwilligers het Johanniterkruisje opgespeld omdat zij een jaar of langer als gekwalificeerde vrijwilliger bij het hospitium werkzaam zijn. Tot slot werd in deze bijeenkomst van drie vrijwilligers met een warm persoonlijk woord afscheid genomen door de coördinator vrijwilligers Hetty Boven. 📺

➤ Inktlap, kwitantieloper, borsthoning...

Kent u deze woorden nog? Gloeikousje, kunstlong, drollen-vanger, buisman, soelaas..., het zijn woorden van vroeger die dreigen te verdwijnen. Schrijfster en historica Nelleke Noordervliet riep tijdens de feestelijke viering van het 150-jarig bestaan van de 'Dikke van Dale' de toehoorders op om die oude woorden te adopteren. Daarmee bedoelde zij om die vergeet-woorden opnieuw te gebruiken zodat ze behouden blijven voor de Nederlandse taal. Zij deed daarbij een oproep om oude woorden te sturen naar de 'Taalstaat', een radioprogramma over onze taal dat iedere zaterdag van 11.00 tot 13.00 uur te beluisteren is op NPO1.

Al sinds begin negentiger jaren is Nelleke Noordervliet actief in het behouden van verdwenen of in onbruik geraakte woorden. Zij werkte mee aan het op 31 oktober j.l. verschenen 'Vergeet-woordenboek' met een selectie van 1.000 van die woorden. Die oude woorden kunnen een mooi aanknopingspunt zijn voor een gesprek waarin oude tijden herleven en oude woorden weer nieuw leven ingeblazen worden. 📺

➤ Kijktip

Het Johanniter kantoor, ook wel de Kanselarij genoemd, is gevestigd aan het Lange Voorhout in Den Haag. Het is een groot statig pand met een indrukwekkend interieur. De kantoor-ruimtes bevinden zich op de begane grond. De rest van het huis wordt verhuurd. Het pand is ooit aan de Johanniter Orde geschenken.

Presentatrice en programmamaakster Tialda Bottema maakte een documentaire over het Lange Voorhout. Het is een van de bekendste straten van Den Haag. Maar wat is nou het verhaal achter de gevels? Op zoek naar antwoorden bezocht ze ook het kantoor annex de Kanselarij van de Johanniters. De documentaire wordt op 3 januari 2016 in de avond uitgezonden op TV West. De exacte tijd is nu nog niet bekend. 📺

AGENDA 2016

mei 2016

14 – 20 mei	Vakantieweek in Mechelen
21 – 27 mei	Vakantieweek Mechelen

augustus 2016

20 – 26 aug	Vakantieweek in Ommen
27 aug – 2 sep	Vakantieweek in Lemele

november 2016

12 – 18 nov	Vakantieweek in Ommen
-------------	-----------------------

SPELDUITREIKINGEN

september 2015 – december 2015

24 september	Johannes Hospitium (Vleuten), 13 hulpspelden
12 oktober	Drie Gasthuizen Groep, loc. Heijendaal (Arnhem), 17 hulpspelden
27 oktober	Sint Jansdal Ziekenhuis (Harderwijk), 27 hulpspelden
27 oktober	Drie Gasthuizen Groep, locatie Paasberg (Arnhem), 6 hulpspelden
29 oktober	Drie Gasthuizen Groep, locatie Klingelpoort (Arnhem), 8 hulpspelden
19 november	DSV Verzorgd Leven, locatie Vlietstede (Katwijk), 6 hulpspelden
24 november	Huis ter Leede (Leerdam), 14 hulpspelden
7 december	DSV Verzorgd Leven, locatie Duinrand (Katwijk), 18 hulpspelden

AZAR KIANZAD is longarts in opleiding. Zij ging twee keer mee als arts in de vakantieweken.

Ruim twee jaar geleden vroeg mijn leidinggevende in het ziekenhuis me of ik mee wilde met een Johanniter vakantieweek. Ze zochten lastminute nog iemand. Toevallig had ik een paar maanden daarvoor bedacht dat ik misschien vrijwilligerswerk in de zorg wilde doen, omdat ik iets wilde betekenen voor de maatschappij. Meer dan werken en leuke dingen doen met vrienden. Ik was voorzichtig aan het rondkijken en nu kwam dit op mijn pad. Ik zei dus 'Ja', zonder dat ik me er echt in verdiept had. Mijn leidinggevende vertelde wat er ongeveer van mij verwacht werd en zei dat ik me niet moest verbazen over allerlei tradities en gewoontes tijdens zo'n vakantieweek. Een collega was al eerder mee geweest, zij zei: 'Je vindt het vast leuk'. Dus toen ben ik er maar spontaan ingestapt. Het was een heel bijzondere ervaring, de gasten hebben allemaal hun eigen verhaal. Je hoort wat ze in hun leven hebben gedaan en meegemaakt. Soms was het verhaal achter de mens iets wat je totaal niet verwachtte. Zo was er een mevrouw die directeur van een meisjesschool was geweest en een ander had bij het Leger des Heils gewerkt, waar ze meisjes uit de prostitutie probeerde te praten. Medisch hoefde ik niet zoveel te doen. Wel hielp ik mensen als ze bepaalde zaken niet zelfstandig konden, dat gaf me veel voldoening. Het is wel echt iets anders dan het vrijwilligerswerk dat ik in eerste instantie in gedachten had; boodschappen doen voor iemand die oud is, of af en toe op bezoek gaan bij iemand die eenzaam is. Bijvoorbeeld elke week een uurtje. Dit was precies het omgekeerde: één keer per jaar de hele week en daarna is het contact voorbij. Het is een soort explosie. Ik vond het eigenlijk wel fijn, zo'n lange duur, maar het is wel intensief. De meeste vrijwilligers tijdens zo'n week zijn ouder dan ik. Daar heb ik geen last van, dat vind ik juist leuk. Je ontmoet andere mensen dan waar je normaal gesproken mee omgaat. Je hoort andere verhalen, ze hebben andere ideeën, andere ervaringen. Natuurlijk krijg ik ook vragen over mijn achtergrond, ik ben Iraanse. Daarover is men erg belangstellend, zoveel allochtone Johanniter vrijwilligers zijn er niet. Overigens ken ik ook weinig leeftijdsgenoten die dit soort vrijwilligerswerk doen. Als ik er over vertel vragen ze: 'Geef je daar een week vakantie voor op?!' 'Ja', zeg ik dan. De eerste keer kreeg ik die week vakantie van mijn werkgever, maar de tweede keer nam ik er inderdaad zelf vakantie-dagen voor op. Dat heb ik er voor over. Het is mooi om te zien hoe mensen opleven tijdens zo'n week. Zinnig om te ervaren hoe klein hun wereld meestal is, hoe kwetsbaar sommigen zijn en hoe je er aan kunt bijdragen om dat te doorbreken. Dit soort inzichten zijn ook nuttig bij mijn werk, in het ziekenhuis is er meestal te weinig tijd voor dit soort contacten. ☺

